

Motion till riksdagen

1989/90:Fö9

av Ylva Annerstedt (fp)

med anledning av prop. 1989/90:9 om
arméns utveckling och totalförsvarets
planeringssystem, m.m.

”Nya Ing I mönsteranläggning i fagraste Sörmlands-natur!

... Dessutom säkerligen en av de mest påkostade utbildningsanstalterna i hela världen. Ungefär 150 milj. kr. har investeringarna gått löst på, men så har också både utbildare och personalvårdare och tekniker fått nästan allt de velat ha.”

Ja, så stod det i Svenska Dagbladet den 25 maj 1970 när anläggningen invigdes. Denna mönsteranläggning blir alltså tjugo år nästa år och det är fortfarande sant att Ing I är en mönsteranläggning.

Både I I och Ing I utlokaliseras 1970 från Stockholm p.g.a. trångboddhet, omodern miljö och dåliga utbildningsbetingelser till norr respektive söder om storstaden. Det bedömdes riktigt att ha ett regemente som snabbt och effektivt kunde komma till huvudstadens värn och skydd, I I, och ett regemente som med specialutrustning och kunskaper kunde säkra förbindelserna över Mälaren—Saltsjön. i och runt Stockholm och i övrigt utgöra en förstärkning av skyddet av huvudstaden i dess vidaste bemärkelse.

I propositionen föreslår föredraganden nu att det militära centret på Almnäs läggs ner och att Ing I flyttas till Strängnäs.

Har då Stockholms betydelse minskat eller har hotbilden av ett kuppärtat angrepp mot Stockholm förändrats? Svaret måste bli ett entydigt nej. Stockholm som Sveriges huvudstad har den största befolkningskoncentrationen, den största tillväxten, flest sjukhus och läkare, radio, TV och är dessutom säte för landets riksdag, regering och kungahus. Stockholm är självklart ett av de viktigaste målen för en fiende i krigstid.

Det måste anses rimligt med ett regemente norr om och ett söder om Stockholm som bas i fredstid och i krigstid för skydd, beredskap, mobledning och som stöd till frivilligorganisationer och totalförsvaret i övrigt.

Ett regemente åtta mil från huvudstaden kan omöjligt innebära samma skydd som ett regemente fyra mil därifrån. Strategiskt är det utomordentligt betydelsefullt att Ing I är förlagt på den plats där en evakuering från Stockholm måste ske. I Södertälje finns tre broar, kanalen mellan Mälaren och Saltsjön samt E3 och E4.

På Almnäs finns i dag Svea Ingenjöreregemente. Almnäs fältarbetskola, Försvarets FN-skola och Miloverkstaden i Södertälje.

Detta militära center grundutbildar 800 värnpliktiga och repetitionsutbildar 2 500 personer per år. Man utbildar yrkes- och reservofficerare för ingenjörstrupperna liksom inom armén i fältarbetstjänst.

FN-skolan utbildar mellan två och tre tusen personer per år och understödjer FN-kontingenter utomlands.

Totalt finns det 369 anställda varav 179 är civila.

I propositionen avfärdas den förväntade personalomställningen på en enda rad, "Jag bedömer också att personalkonsekvenserna blir minst vid en flyttning till Strängnäs", skriver föredraganden. Vad man uppenbarligen inte analyserat är att en nedläggning kommer att innebära mycket stora svårigheter inte bara för de personer som nu förlorar sina arbeten utan också för Södertäljes arbetsmarknad som helhet. Staden förlorar en arbetsplats som är en betydelsefull motvikt i den lokala arbetsmarknaden som domineras av verkstadsindustri. Av de anställda är 105 personer kvinnor.

Södertälje har trots högkonjunktur länets högsta arbetslöshet och har länets lägsta förvärvsfrekvens för kvinnor. Ett beslut enligt propositionens förslag skulle förutom alla militära konsekvenser innebära att en mycket viktig arbetsplats för kvinnliga anställda skulle försvinna. Regeringen har också uttalat en vilja att motverka den regionala obalansen i Stockholms län.

Av erfarenhet från andra flyttningar av statliga verk vet vi att sällan mer än ett par procent av de anställda har möjlighet att flytta med. Detta får naturligtvis också konsekvenser för kompetensen hos den flyttande enheten.

I propositionen anges att man sparar mellan 40 och 50 miljoner i drift- och underhållskostnader oavsett vilket slag av förband det gäller. Omstruktureringskostnaderna för de olika delarna av Almnäs beräknas av CA till 68 milj. kr. De myndighetsvisa utredningarna visar emellertid helt andra siffror. De kommer upp i sammanlagt 245 milj. kr. En förväntad flyttning av FOA till Södertälje beräknas kosta mellan 300 och 450 milj. kr. i ombyggnadskostnader och då kan endast en del av anläggningen tas i anspråk. Det är naturligtvis ytterst tveksamt om någon annan verksamhet kan samlokaliseras med FOA:s känsliga verksamhet.

Sammanfattningsvis kan sägas att förslagen beträffande det militära centret Almnäs i Södertälje är grundade på ytterligt osäkra och också diskutabla förutsättningar: Försvaret av huvudstaden från söder försvagas, Ing I flyttas till ett betydligt äldre regemente, där dessutom övningsfältet inte räcker till och ej kan utvidgas, de ekonomiska beräkningarna för beslutet är motstridiga, regeringens uttalade avsikt att försöka motverka den regionala obalansen i Stockholmsområdet desavoueras.

Ett bättre alternativ är att utnyttja den fulla kapaciteten i en anläggning som är modern och där utbildningsstandarden är omvittnat utmärkt till det den är avsedd för – att utbilda ingenjör- och arméförband. Det finns således utrymme att utbilda ytterligare förband på Almnäs även om alla funktioner som finns i dag blir kvar. Att inte använda denna möjlighet innebär en kvalificerad kapitalförstöring av en modern anläggning.

Hemställen

Med hänvisning till vad som ovan anförts, där både personella och ekonomiska skäl väger tungt förutom de militära, hemställer jag

1. att riksdagen avslår propositionen i de delar som gäller det militära centret Almnäs i Södertälje,
2. att riksdagen hos regeringen begär en analys av förslag om vilka ytterligare verksamheter som kan förläggas till Södertälje så att den moderna anläggningen utnyttjas till full kapacitet.

Mot. 1989/90
Fö9

Stockholm den 25 oktober 1989

Ylva Annerstedt (fp)